

konsekvenser for opholdstilladelsen i Danmark?»

Svar:

Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at man ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger om, i hvilket omfang herboende flygtninge rejser til deres hjemlande.

Indenrigsministeriet er heller ikke i besiddelse af sådanne statistiske oplysninger.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 4.

Spørgsmål nr. 6:

»Hvilke andre europæiske lande har lignende repatrieringsordninger?»

Spørgsmål nr. 7:

»Hvad er det konkrete indhold i øvrige europæiske landes lovgivning om repatriering?»

Svar:

Indenrigsministeriet har gennem Udenrigsministeriet modtaget oplysninger om repatrieringsordninger i visse europæiske lande.

I Norge blev der i 1992 vedtaget en repatrieringsordning, der gælder flygtninge og personer med humanitær opholdstilladelse samt personer, der er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til sådanne personer. Der er efter det oplyste tale om en prøveordning, som skal evalueres i indeværende år.

Ordningen indeholder 2 hovedelementer: Individuelle ydelser fra myndighederne til den repatrierende og specielle tiltag i hjemlandet. De individuelle ydelser omfatter et engangsbeløb på 4.500 norske kr. pr. person, som skal være et økonomisk bidrag til at lette etableringen i hjemlandet. Engangsstøtten er begrænset til 18.000 norske kr. pr. familie. Endvidere er dækning af udgifter til flybillet og rejse til det endelige bestemmelsessted dækket af ordningen. Rejsen arrangeres af IOM (International Organization for Migration). Der er endvidere støtte på maksimalt 2.250 norske kr. pr. familie til hjemsendelse af erhvervsrelaterede genstande.

Herudover omfatter ordningen dækning af udgifter til et års sygeforsikring. Denne del af ordningen administreres også af IOM.

Der kan kun ydes støtte én gang, og støtten kan helt eller delvis kræves tilbagebetalt, hvis det er åbenbart, at støtten er brugt i anden henseende end et seriøst forsøg på repatriering.

De specielle tiltag i hjemlandet med henblik på reintegrering er knyttet til aftaler mellem de norske myndigheder og myndighederne i det land, hvortil flygtninge m.fl. repatrierer. Sådanne programmer planlægges og gennemføres som særlige løsninger for enkelte lande eller områder.

Det er det norske udlændingedirektorat, som er ansvarlig for iværksættelse og administration af repatrieringsprogrammet.

I Sverige kan Statens Invandrerverk træffe beslutning om bidrag til flygtninge, som ønsker at forlade Sverige og bosætte sig i et andet land.

Det er en forudsætning for, at støtten kan ydes, at flygtningen godtgør, at vedkommende vil kunne indrejse og tage ophold i det land, hvortil vedkommende ønsker at indrejse. Der kan endvidere alene ydes sådant bidrag, såfremt flygtningen selv savner økonomiske midler til at betale rejsen.

Støtten kan ud over til flygtninge ydes til ægtefæller og børn af flygtninge og, såfremt der foreligger særlige grunde, til andre, der tilhører flygtningens husstand.

Der gives bidrag til rejseomkostninger. Endvidere ydes der støtte til underhold under rejsen og de første døgn i det land, hvor flygtningen ønsker at tage bopæl, samt omkostninger til bagagetransport og andet i forbindelse med rejsen. Dette beløb kan dog højst udgøre 1.500 svenske kroner pr. person. Beløbet er maksimalt til 7.500 svenske kroner for en flygtning og dennes husstand.

Den belgiske regering har indgået en aftale med IOM, hvorefter organisationen skal administrere en belgisk repatrieringsordning.

IOM skal samle og undersøge ansøgninger om tilskud til repatriering, som man modtager via anerkendte frivillige organisationer. IOM skal endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger for at organisere rejsen tilbage til de repatrierendes oprindelsesland eller til et tredjeland, hvortil de pågældende har opnået indrejsevisum.

IOM skal endvidere forestå udbetalingen af de individuelle tilskud, der kan ydes i forbindelse med repatrieringen.